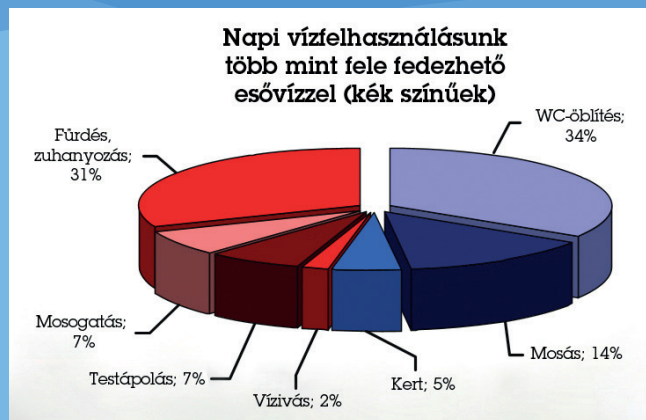


A VÍZ KÖZÖS KINCSEINK

TOP-2.1.3-16-BO1-2021-00117

Az ókori filozófia szerint a víz – a föld, a tűz, és a levegő mellett – a világot felépítő négy őselem egyike, biológiai szempontból az élet nélkülözhetetlen feltétele. A természetben leggyakrabban előforduló vegyület, az élő szervezeteket felépítő anyagok

legnagyobb részét teszi ki, a Föld felszínének mintegy 70%-át borítja. Emiatt azt gondolhatnánk, hogy egy csap kinyitásával állandóan rendelkezésünkre áll, így korlátlanul használhatjuk, mert soha nem fogy el. Azonban mindkettőben tévedünk: hatalmas vízkészletünknek csupán elenyésző része áll rendelkezésünkre a szükséges folyékony halmazállapotú, édesvíz formában, emellett az állandó körforgásban a mennyisége egyre csökken. Egyes jelzések szerint a klíma szárazabbá válása miatt a felszíni vízkészletek akár 30-70%-kal, a felszín alattiak 25%-kal csökkenhetnek. A Föld hatalmas vízkészletét a nagy tömegű kereskedelmi áruk vízi úton történő szállításától kezdve, villamos energia előállításán át, a szobanövényeink locsolásáig az élet szinte minden területén hasznosítjuk, legnagyobb vízfelhasználó az ipar és a mezőgazdaság, míg kommunális célra az összes mennyiségnek csupán 10 %-a jut. A háztartások alapvetően három módon juthatnak a szükséges vízhez: elsősorban (legdrágábban) közületi vízművek vezetéseiből, kisebb



részben (és költséggel) fűt kutakból, és szinte ingyen a csapadékvíz összegyűjtéséből. A WHO szerint egy fő rövid távú biológiai minimum (ivás, főzés) vízszükséglete napi 8-20 liter, míg a higiéniai minimum 100 liter. Egy átlagos modern háztartás nálunk személyenként átlagosan napi 150 liter vizet használ, ami egy évben legalább 55 m³. A víz- és csatornadíjak állandó növekedése miatt



A nagyvárosokban mindent lebetonozunk, ezért könnyen villámárvíz alakulhat ki

a vezetékes víz egy részét, amint a háztartás átlagos vízigényének megoszlását mutató kördiagramból is látható, akár felét is ki tudjuk váltani esővízzel. A másik fontos érv amellet, hogy a ház körül keletke-

zett esővizet érdemes összegyűjtenünk, a globális felmelegedés. Egyetlen élőhelyünket, a Földet egyre jobban benépesítjük, emiatt nagyobb életterre van szükségünk, és a létfontosságú élelmiszerek előállítására is egyre nagyobb területet igényel. Ezt úgy igyekszünk pótolni, hogy amit csak tudunk, elraboljuk a természettől: erdőket tarolunk, termőterületeket betonozunk le (akadályozva

a víz talajba szivárgását), és építünk rá hatalmas házakat (nagy városok), állóvizeink nádasai helyén szerzési vágytól hajtva üdülőket emelünk (Balaton), árterületeket vonunk művelés alá (Tisza melléke). Úgy gondoljuk, büntetetlenül, miközben a klímaváltságot mélyítjük vele.

Ma már itthon is tapasztalhatjuk, hogy a légkör felmelegedése, az egyenetlen csapadékeloszlás következményeként fellépő aszályos időszakok, vagy a váratlan villámárvizek egyre gyakoribbak, és hogy milyen súlyos károkat tudnak okozni. A csapadékvíz-gazdálkodás a helyi önkormányzatok felelőssége ugyan, azonban az okozott károkat közösen viseljük, ezért mindenkinek jól felfogott egyéni érdeke, hogy a megelőzésből tevékenyen is kivegye a részét. Magyarországon 500-750 mm csapadékmennyiség hull évente, de nem mindig akkor és ott keletkezik, amikor és ahol szükségünk van rá

(nyáron csak kb. 300 mm). Ezért mindenki érdekelt abban, hogy az esővíz megtartásával próbáljuk ezt kiegyenlíteni. Erre nagyobb területen a szikkasztó, kerti tó, szabadon álló, vagy földbe ásvó nagy tároló a megoldás. Az esővízgyűjtés legegyszerűbb módja, amit bárki megtehet, a tetőnkről lefolyó víz elvezetése a megfelelő nagyságú tartályokba, amelyekbe 30-40 m² tetőfelületről havonta akár egy köbméter víz is összegyűjthető, és még pénzünkbe sem kerül. Kezeljük a vizet minden cseppjét úgy, mint minden más kincsünket: használjuk tudatosan, óvjuk meg, és bánjunk vele jó gazdaként. Ezzel egy apró lépést már meg is teszünk Földünk megmentése felé.



A tetőről lecsorgó esővíz felfogására egy kiselejteztetett boroshordó is megfelel



Egyes városokban hatalmas tartályokat telepítenek az esővíz felfogására

IMPRESSZUM

Kiadó: Sajószentpéter Városi Önkormányzat

Cím: 3770 Sajószentpéter, Kálvin tér 4.

Telefon: 48/521-037

E-mail: titkarsag@sajoszentpeter.hu

A kiadásért felel: dr. Faragó Péter polgármester

Készült a TOP-2.1.3-16-BO1-2021-00117 azonosítószámú „Belterület védelmét szolgáló vízelvezető-hálózat fejlesztése Sajószentpéteren” című projekt keretében.

SZÉCHENYI 2020



MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Regionális
Fejlesztési Alap



BEFEKTETÉS A JÖVŐBE